

1974 om priser og avancer (som ændret ved lov nr. 415 af 20. august 1976) kan monopoltilsynet fastsætte prisstop, avancestop eller kalkulationsregler for erhvervsmæssigt salg af varer. Heller ikke denne lov omfatter herefter offentlige vandværker; men vil eventuelt kunne anvendes på private vandværker.

Forslaget betyder, at priserne for vand fra almene vandforsyningsanlæg fremtidig ikke omfattes af loven om monopoler og konkurrencebegrænsninger. Kommunalbestyrelsens fastsættelse eller godkendelse af priserne skal som hovedregel heller ikke fremtidig kunne påklages efter lovens regler, jfr. forslaget § 77. Når amtsrådet pålægger et alment anlæg at forsyne en bestemt ejendom eller pålægger bestemte grundejere at aftage vand fra anlægget, jfr. forslaget §§ 45 og 29, skal amtsrådets bestemmelse om vilkårene – der efter forslaget kan fastsættes både for private og offentlige, almene anlæg – dog som hidtil kunne påklages.

Stk. 2 fastslår ligesom den gældende lovs § 51, at det kan pålægges de grundejere, til hvis ejendomme der kan leveres vand til almindelig brug fra en kommunal forsyningsledning, at betale deres andel af udgifterne ved ledningen, selv om de ikke i øjeblikket måtte ønske at slutte deres ejendomme til ledningen.

Opkrævning af ledningsbidrag kan ske efter regler, der fastsættes af miljøministeren. Gennem sådanne regler vil man kunne løse en del af de tvivlsspørgsmål, der hidtil har været knyttet til lovens § 51. Bestemmelsen har sin hovedanvendelse *dels* ved aktuelle udstykninger, hvor udstykningsforetagendet bør betale vandledningerne i forbindelse med vejanlægget og ikke bør kunne udskyde betalingen, til der senere kommer købere og ønsker tilslutning, *dels* i samlede bebyggelser, hvor det findes naturligt, at der er vandledninger i vejene, *dels* i spredte bebyggelser, hvor der er et almindeligt behov for vandværksforsyning. I øvrigt bør den faktiske udnyttelse af de bidragspligtige ejendomme ligge til grund for beregning af ledningsbidrag.

Ministeren skal herudover kunne give regler om, at grundejeren under nærmere angivne betingelser kan opnå midlertidig fritagelse for betaling. Der tænkes herved på tilfælde, hvor en grundejer inden for de senere år har afholdt betydelige udgifter til egen boring, og hvor det derfor kan være urimeligt at kræve bidrag fra ham til den almene forsyningsledning, så længe han ikke ønsker at slutte til ledningen, jfr. bemærkningerne til § 30 om en noget

lignende problemstilling ved pålæg om tilslutning til vandværk efter § 29.

Bidragspligten omfatter ikke alene andelen i ledningsudgift, men også bidrag til stikledning til og med stophane på de enkelte grunde. Ved arbejde i veje vil det være praktisk at lægge stikledninger til stophaner samtidig med lægning af forsyningsledningen, og ordningen stemmer med, hvad der i øjeblikket er fastsat for udstykning i normalregulativerne for offentlige og private vandforsyningsanlæg.

Det skal altid være kommunalbestyrelsen, der skal træffe beslutning om at opkræve bidrag fra grundejere, som ikke ønsker sig tilsluttet. For anlæg der ikke er kommunale, skal beslutningen om at opkræve bidrag fra grundejere, der ikke er tilsluttet, derfor kun kunne gøres gældende med kommunalbestyrelsens godkendelse. Dette stemmer med gældende praksis efter lovens § 57, jfr. § 51.

I stk. 3 foreslås det, at ministeren kan fastsætte regler om indberetning vedrørende vandprisen. Det er tanken, at ministeren herunder skal kunne fastsætte, at alle priser fra kommunale, almene anlæg og alle godkendte priser fra andre almene anlæg skal indberettes til amtsrådet (hovedstadsrådet), således som det er foreslået i § 15.2. i indstillingen fra udvalget vedrørende vandforsyningen i hovedstadsområdet. Amtsrådet og hovedstadsrådet har ganske vist ingen myndighed med hensyn til priserne, men har dog mulighed for ved forhandlinger at modvirke urimelige, herunder stærkt afvigende prisfastsættelser.

#### Til § 54.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 55. Den omfatter lige som den gældende lov kommunale almene anlæg og endvidere almene anlæg, der drives af en anden offentlig myndighed, jfr. den gældende lovs § 56. Derimod omfatter den, på samme måde som den gældende lov, ikke private almene anlæg. Private almene anlæg må i det omfang, det bestemmes i anlæggets regulativ, jfr. forslaget § 55, som hidtil kunne bruge lukning for vandet som inddrivningsmiddel, hvis ejendommen stadig ejes af den, der skylder beløbet.

#### Til § 55.

Efter den gældende lovs § 54 skal alle kommunale vandværker have regulativer, der er vedtaget af kommunalbestyrelsen og stadfæstet af ministeren (miljøstyrelsen). Efter den gældende lovs § 57 er det overladt til kommunalbestyrelsen at bestemme, om et privat vandværk, der for-